

jeg, at vi i god tid skal forberede os på den situation, så man med god samvittighed ved overenskomstforhandlingerne kan sige: Giv afkald på lønfremgang, spar op til pension; vi skal nok lade være at konfiskere opsparingen, når I bliver gamle.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er ganske rigtigt forstået, at det var tidsmæssige problemer, der gjorde, at jeg ikke kunne svare på hr. Frank Aaens spørgsmål i første omgang.

Men må jeg ikke sige, at hr. Frank Aaens spørgsmål til mig jo dokumenterer, at Enhedslisten og hr. Frank Aaen overhovedet ikke har nogen som helst forståelse for behovet for opsparing i vores samfund. Det er jo sådan set det, der ligger bag ved spørgsmålene, sådan som de er stillet.

Vi i Det Konservative Folkeparti er af den stik modsatte opfattelse. Vi mener, det er afgørende for samfundskonomiens udvikling, at der er en solid privat opsparing i dette land, og for at sikre, at der er en solid privat opsparing, er man nødt til at lave nogle regler, som gør det attraktivt at spare op. For sandheden er jo, at når man tilsidesætter et forbrug her og nu med henblik på at få noget på et eller andet tidspunkt ude i fremtiden, så gambler man jo en lille smule. Man gambler om, hvorvidt man nu også får den mulighed ude i fremtiden, at samfundskonomien er stabil nok til det, at vilkårene er til stede etc. etc. Så derfor skal der være en præmiering, når man gerne vil have øget privat opsparing.

Jeg vil også sige til hr. Torben Lund, at de beregninger, der henvises til fra 1993-skattereformen, jo er øjebliksbilleder, som overhovedet ikke har indregnet virkningen af grønne afgifter, som ikke har indregnet virkningen af stigningen i arbejdsmarkedspensionerne, som ikke har indregnet virkningerne af det, jeg går ud fra i virkeligheden er et fælles ønske her i Folketinget, når vi lige ser bort fra Enhedslisten, nemlig at vi får øget privat opsparing.

Og her er det, at samspilsproblemerne bliver større, når man gør en større del af f.eks. folkepensionen indkomstafhængig. Det kan hr. Torben Lund ikke afvise, og det er det, vi mener er et problem, som vi bør analysere grundigt med henblik på at tage nogle initiativer, så vi kan få nedbragt problemet.

Jeg er så enig i, at vi kan ikke fuldstændig fjerne ethvert samspilsproblem, for det ville

enten forudsætte, at vi gav alle de samme tilskud uanset formue- og indtægtsforhold, eller at vi fjernede nogle af de tilskud, som er rimelige og berettigede til de grupper, der ikke har nogen sideløbende privat opsparing. Og ingen af varianterne duer, så derfor kan vi ikke helt afskaffe samspilsproblemet, det er klart, men vi kan minimere det, og dér mener jeg, tiden er inde til, at vi laver et analysearbejde, som kan være afsættet for et solidt folketingsarbejde med henblik på at minimere samspilsproblemet.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Frank Aaen, en kort bemærkning. Så skal vi nok snart videre i ordførrækken, vil jeg mene.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først til hr. Brixtofte. Nu nærmer vi os lidt hinanden, for jeg er helt enig i, at der er grupper, som rammes urimeligt, og det problem vil jeg gerne løse. Vi er også helt enige i, at der er nogle, der har endog meget gunstige ordninger.

Derfor er mit forslag, at vi for at løse nogle af de her problemer kigger på nogle af dem, der har det meget gunstigt, nemlig dem, der er helt oppe i toppen, som virkelig kan udnytte ordningerne og har råd til at udnytte dem. Vi kan tage lidt fra dem f.eks. ved at begrænse fradragsretten for private pensionsopsparinger og så bruge pengene til at lette det for dem, der enten ikke har en pensionsopsparing eller har en meget lille pensionsopsparing ved siden af folkepensionen.

Det ville jeg være helt med på. Så er vi ved at tale om ting, der måske kan skabes enighed om.

Så vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller, at jeg kan forstå, vi er enige om, at de forslag om skattelettelser i ekstrem grad er til fordel for de rigeste og ikke for dem, som man i dag siger man bekymrer sig så meget om. Det er fint.

Så siger fru Pia Christmas-Møller, at Enhedslisten ikke har forståelse for opsparingen. Til det vil jeg sige: Nej, vi har ikke forståelse for privat opsparing, hvis det skal foregå med massiv og enorm skattebegunstigelse. Og det vil jeg sådan set gerne have en kommentar til.

Det, der sker i øjeblikket, når vi i år giver en skattebegunstigelse på 50 mia. kr. til private pensionsopparere, er, at vi på den ene side opbygger enorme private pensionsformuer, og på den anden side får en kæmpemæssig statsgæld, der både vokser og koster enormt i renter. Og det betyder sådan set, at de almindelige